

گزارش ملاقات با مسئول امور سندیکایی ILO

... پیشرو تبعیدی- اتحاد بین المللی- سوییس

بیست پنجم خرداد هشتاد و هفت

روز جمعه ۶ ژوئن ساعت ۱۴,۳۰ از طرف جمعی از کارگران پیشرو تبعیدی واتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران واحد سوییس ملاقاتی با خانم کورتیس مسول امور سندیکایی سازمان جهانی کار ILO انجام گرفت.

ملاقات کنندگان: خانم پروین حیدری آقایان مسعود تقی نژاد و علی مبارکی بودند.

در ابتدا خانم کورتیس با خوش آمدگویی به هیئت و متقابلاً تشکر هیئت از اینکه وقتی را برای ما اختصاص داده و همچون گذشته با گشاده رویی ما را پذیرفتند.

سپس وارد بحث اطمینان شدیم، ما قبلاً نامه ای خطاب به آقای سومایا رییس ILO نوشته که بخشی از مسایل کارگری ایران را در آن توضیح داده بودیم این نامه را به خانم کورتیس ارائه داده و ایشان آنرا خواندند. آنگاه بحث ما حول مسایل کارگری آغاز شد.

شروع بحث را با پرداختن به گزارش ۴۰ صفحه ای سال گذشته آن سازمان در باره ایران آغاز نمودیم. به ایشان گفتیم که این گزارش نشان میدهد که سازمان شما به مسایل و مشکلات طبقه کارگر در ایران آگاهی کامل دارد و این توقع ما را در زیر فشار قرار دادن رژیم اسلامی ایران دوچندان میکند.

ما از ایشان بخاطر پیگیری مسئله آزادی کارگران زندانی منجمله کارگر مبارز محمود صالحی و تحت فشار قرار دادن رژیم اسلامی ایران تشکر کردیم و به ایشان گفتیم اگر این فشارهای شما و اتحادیه های کارگری نباشد جمهوری اسلامی به این شکل تن به آزادی فعالین کارگری نخواهد داد.

در ادامه صحبت ها با استناد به گزارش ۴۰ صفحه ای در مورد تشکر هیئت سفر کرده به ایران از برخورد خوب جمهوری اسلامی ایران توضیح خواستیم که چگونه هیئت شما فقط به ظاهر قضیه نگاه کرده و از مهمان نوازی حکومت اسلامی تعریف و تمجید کرده در حالیکه باید به اجرای توافقات فی مابین توجه بیشتری مینمود؟

خانم کورتیس در جواب گفتند: اولاً: من به ایران نرفته بودم ولی وقتی رژیم ایران با هیئت اعزامی خوب برخورد نموده ما که نمیتوانیم بگوییم غیر از این بوده زیرا قبلاً اینگونه با ما همکاری نمیکرده در ضمن کشورهای هستند که هیئت های اعزامی ما را به خاک خود راه نمیدهند ما این را مثبت دانسته و معتقدیم از این طریق میتوانیم رژیم را وادار به همکاری با خودمان کنیم. دوماً: تقاضای شما (منظور مطالب مندرج در نامه ما بود) از ما بسیار زیاد است و خارج از توان ماست، ما وظایف مشخصی داریم. ما مسایل زیادی را برای مطرح شدن در جلسه سالیانه مربوط به ایران در دستور کار داریم که رژیم اسلامی فقط با دو مورد آن (تبعیض قومی و دینی) موافقت نموده که مطرح شود در غیر اینصورت در جلسه شرکت نخواهد کرد.

ما در توضیح گفتیم: ما وظایف و حدود اختیارات شما را میدانیم شما هم نماینده دولت ها و هم نماینده کارفرما و هم وظایفی

در مقابل کارگران جهان دارید ما آمدم در مورد وظایف قانونی شما در مقابل کارگران ایران با شما صحبت کنیم. ما در نامه خود از شما در خواست می کنیم که براساس همان گزارش ۴۰ صفحه ای خودتان کارها را پیگیری نمایید ما انتظار داریم که اگر خوش خدمتی رژیم را میبینید عمل نکردن به تعهداتش را نیز منعکس کنید، رژیم اسلامی ایران در ظاهر به شما میگوید که ما با شما همکاری میکنیم ولی عملاً خلاف آن عمل کرده و بی حقوقی و سرکوب کارگران با شدت بیشتری ادامه دارد. همچنین ما به ایشان صریحاً اعلام نموده که ما معتقد هستیم که تا این رژیم نابود نشود انتظار تغییرات مهمی را نداریم ما خواهان سرنگونی رژیم هستیم و این نه وظیفه شما و نه اتحادیه های آزاد کارگری جهان است بلکه وظیفه کارگران و زحمتکشان ایران و فعالین جنبش های کارگری و دانشجویی و زنان است، ما به وظایف خود را میدانیم و وظایف شما را نیز خوب میدانیم.

جمهوری اسلامی ایران در مقابل شما کرنش میکند چراکه برای رسیدن به سازمان تجارت جهانی باید از پلی بنام ILO عبور کند شما باید به عملکرد این رژیم توجه کنید. در سال گذشته ILO به رژیم در مورد به موقع پرداخت نمودن حقوق کارگران تذکر میدهد ولی متأسفانه در سال گذشته تا کنون این وضع به مراتب بدتر شده اعتراضات و اعتصابات اکثر حول این خواسته صورت گرفته (حتی در سه مورد کارگران با خودکشی حلق آویز نمودن خود اعتراض و بی حقوقی خود را نشان داده اند.)، در مورد آزادی تشکلات مستقل کارگری ILO به رژیم اسلامی تذکر میدهد ولی عملاً فعالین کارگری به همین خاطر زندانی میشوند، در مورد کار کودکان، تفاوت فاحش بین حداقل دستمزد مصوبه شورای عالی کار و میزان توروم و سطح زندگی و اینکه بنا به آمار خود رژیم ۷۰٪ کارگران ایران زیر خط فقر بسر میبرند، عدم امنیت شغلی و قراردادهای موقت که کارگران را به برده سرمایه داران تبدیل کرده در این رابطه آخرین خبری که در آن روز جلب توجه میکرد (باعنوان کار با ماهی ۸۰ هزار تومان و توضیح آن: کارگران کارخانه توت فرنگی قزل اوزل کردستان يك سال است که همان حقوق ۸۰ هزار تومانی را نیز دریافت نکرده اند).

را برای ایشان ترجمه و توضیح دادیم. در مورد تفاوت ۵۰٪ درصدی حقوق زنان با همکاران مردشان، در مورد کار کودکان با توجه به ثروت باد آورده منابع طبیعی در ایران کودکان ایرانی بدون هیچگونه امیدی به آینده حتی از ادامه تحصیل بخاطر فقر باز میمانند، در مورد نبود آموزش صنعتی و رعایت ایمنی کار مطابق با استانداردهای جهانی و اینکه در نتیجه آن کارگر بشدت آسیب پذیر است و روزانه فقط در بخش ساختمانسازی ۳الی ۴ نفر جان میبازند و نمونه اخیر آتش سوزی کارخانه های پتروشیمی شازند اراک و کشته و زخمی شدن حدود ۸۵ کارگر بی دفاع در این حادثه و اینکه اکثر کارگران حادثه دیده و جان باخته حتی بیمه نمیباشند، در باره ممنوعیت برگزاری مراسم کارگری و از جمله روز جهانی کارگر و اینکه امسال نیز فعالان کارگری را در عسلویه و سندانج و هفت تپه دستگیر و زندانی نموده اند، گزارش مفصلی از مبارزات کارگران نیشکر هفت تپه و چگونگی سرکوب آنان ارائه شد.

خانم کورتیس ضمن یادداشت تمامی موارد گفتند: ما دیروز (پنجشنبه ۲۰۰۸/۰۶/۵) در کمیسیون خود از ساعت ۱۰ صبح الی ۱۰ شب یک جلسه اختصاصی راجع به مسائل ایران داشتیم که مطالب آن روز جمعه (۰۶/۱۳) روی سایت ILO قرار خواهد گرفت با مراجعه به آن میتوانید از نتایج این جلسه به گفته ایشان بسیار مهم با خبر شوید. همانجا اطلاع دادند که مسئله کارگران زندانی را پیگیری نموده رژیم گفته از کارگان عسلویه یک نفر (شبیست امانی) آزاد شده ۲ نفر (جوانمیر مرادی و طاها آزادی) دیگر بزودی آزاد خواهند شد.

یک نکته مهم را نیز ایشان یاد آور شد و آن اینکه با اوج گیری مبارزات کارگری در داخل کشور و به همت فعالیت بی وقفه فعالین این جنبش در داخل و خارج کشور طی ۴ سال گذشته سازمان جهانی کار و اتحادیه های کارگری مجبور شده اند که توجه زیادی به ایران داشته باشند حتی ایشان یاد آور شد که من هنوز مدارک زیادی در دست ندارم که خود راساً به ایران رفته و از نزدیک مسائل و مشکلات را بررسی کنم. (هر چند که ایشان توضیح دادند که ما فقط از روش گفتگو با رژیم اسلامی استفاده میکنیم و نمیتوانیم ونمی خواهیم برخوردی با رژیم ایران داشته باشیم که این رابطه قطع شود و حکومت اسلامی خود را جوابگو نداند.

ما از ایشان در خواست نمودیم که ۴ موضوع را محور کارهای خود قرار داده که اتفاقاً جزو وظایف ILO میباشد.
۱/ پیگیری و پشتیبانی سازمان متبوعش از تشکل یابی کارگران بنا به اصل ۸۷ (آزادی و حفاظت از حقوق تشکلهای صنفی مستقل کارگری واصل ۹۸ حق تشکل یابی و قرار داد جمعی

۲/ ملزم نمودن رژیم اسلامی به پرداخت به موقع حقوق هاو پیگیری کنوانسیون ۱۰۰ «برابری دستمزدها» که شامل پایه حقوق، حداقل دستمزد و یا درآمد های اضافی مانند پرداخت های مستقیم یا غیر مستقیم نقدی و غیر نقدی توسط کارفرما می شود. همچنین مقرر می دارد : کارگران زن و مرد برای انجام کار با «ارزش برابر» می بایستی از حقوق مساوی بدون هیچ گونه تبعیض جنسی برخوردار باشند.

۳/ پیگیری مسله آموزش فنی و ایمنی کار زیرا رژیم ایران با توجه به ماهیت دلالی و تجاری خود اهمیتی به مراکز صنعتی نمیدهد و در نتیجه نیروی فنی و صنعتی جامعه ما با افت شدیدی مواجه شده و اکثر حوادث کاری نیز بعد از حرص و آز سرمایه داران ناشی از نبود آموزش صحیح میباشد زیرا اگر کارگران بدانند که برای ایمنی کار چه مواردی را باید رعایت کرد کارفرما را ملزم به رعایت آن خواهند نمود.

۴/ پیگیری کنوانسیون بدترین انواع کار کودکان (شماره) ۱۸۲ کار کودکان و حداقل سن اشتغال ملزم نمودن رژیم به تحت پوشش قرار دادن کودکان تا سن ۱۸ سالگی و ایجاد زمینه های تحصیل و فراگیری حرفه های مورد نیاز جامعه.

در مورد وضعیت جدید کارگران ترکیه و اینکه دولت اسلامی ترکیه با تجربه از وحشی گری دولت اسلامی ایران قصد دارد دستاورهای کارگری آن کشور را پایمال نموده و تشکلات کارگری را به بهانه های واهی تعطیل و سرکوب نماید خواهان توجه سازمان جهانی کار به این مسله مهم نیز شدیم.

خانم کورتیس ضمن یادداشت ۴ مورد قول دادند که مسائل را پیگیری نمایند . جلسه در ساعت ۱۴,۳۰ پایان یافت.

ما در اینجا لازم میدانیم این توضیح را به دوستان عزیز بدهیم:

کارگران باید به نیروی خود متکی بوده و فقط با بهره گیری از حمایت های بین المللی در جهت تشکل یابی خود تا رسیدن بیک قدرت سیاسی بدون هیچگونه توهمی و تکیه ای به دیگران از مبارزات خود غافل نشوند . سازمان جهانی کار و اتحادیه های آزاد کارگران جهان و اکثر اتحادیه های کارگری موجود یا در خدمت سرمایه جهانی هستند و یا هدف به سازش کشاندن جنبش کارگری با سرمایه را دارند ،هدف ما از این مذاکرات حل مشکلات جنبش کارگری از این

طریق نمیباشد بلکه به تجربه متوجه شده ایم که توانسته تا حدودی کمک به رشد و اعتلای جنبش کارگری نماید، همانگونه که در سالهای گذشته رژیم وحشی و فاشیست جمهوری اسلامی با اعدام های دستجمعی و قتل های زنجیره ای مجالی برای فعالیت فعالین کارگری نمیگذاشت امروز مجبور به رعایت مواردی شده که حاصل مبارزات کارگران ایران و پشتیبانی بین المللی از این مبارزات بود و این توانسته کمک نماید که کارگران ایران با اطمینان بیشتری در صحنه مبارزات قرار داشته باشند، وظیفه فعالین جنبش های اجتماعی پشتیبانی و حمایت بیدریغ از این مبارزات است . در پایان با امید به پیروزی کارگران و زحمتکشان ایران برحکومت سرمایه داری جمهوری اسلامی توجه شما را به نامه ارسالی ما به سازمان جهانی کار ILO و اتحادیه های کارگری جهان جلب مینمائیم.

به کلیه اتحادیه ها و مجامع کارگری شرکت کننده در ۹۷ جلسه سالانه سازمان جهانی کار International Labour Organization

دوستان، همکاران

ما بعنوان بخشی از دوستان و همکاران شما که خود عضو در تشکلات کارگری بوده و در حال حاضر بنا بر شرایط غیر قابل تحمل کشورمان، در خارج از آن بسر میبریم، با توجه به شرایط شدت بحرانی کارگران ایران در ۹۷ جلسه ۲۰۰۸ از شما درخواست داریم نسبت به اخراج جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار اقدام نمایید. در این مورد نکاتی را به اطلاع شما میرسانیم.

نودو هفتمین جلسه سالانه سازمان جهانی کار International Labour Organization (ILO) در تاریخ ۲۸،۰۵،۲۰۰۸ شروع بکار نموده و در تاریخ ۱۳،۰۶،۲۰۰۸ به اتمام خواهد رسید. کارگران ایران همچنان از وجود نمایندگان واقعی خود در این اجلاس بی بهره هستند، حق تشکل مستقل کارگری در ایران همچنان کفر محض محسوب میشود و صحبت از آن جرم محسوب شده و مجازات کیفری بدنبال دارد. بی حقوقی همچنان ادامه دارد حقوق کارگران ماهها به تعویق افتاده و اعتراض کارگران برای دریافت حقوق معوقه خود با سرکوب شدید و زندانی نمودن نمایندگان کارگران همراه میشود نگاهی به اعتراضات کارگری در شهرهای مختلف ایران از جمله کارگران کشتی سازی ایران صدرا، کارگران پروژهای گاز در عسلویه، کارگران لاستیک سازی البرز، قوه سازی پارس، صنایع نساجی کردستان، صنایع یخچال سازی لرستان و اعتراضات کسترده کارگران نیشکر ۷ تپه / خوزستان و دیگر کارخانجات بیانگر این بی حقوقی است این در حالیست که شما در نودوششمین جلسه خود مشخصا در این مورد به جمهوری اسلامی ایران اعتراض نموده و آن رژیم را نسبت به پرداخت به موقع حقوق کارگران موظف نموده بودید.

تشکلات مستقل کارگری که بنا به مقاله نامه های ۸۷ و ۹۸ بدون اجازه از دولت یا حزب خاصی از حقوق اولیه کارگران است در ایران جرم محسوب میشود منصور اسانلو و محمود صالحی و دهها کارگر زندانی گواه این مدعا میباشند. برگزاری مراسم مستقل (غیر دولتی) روز جهانی کارگر در ایران همچنان جرم محسوب شده و برگزارکنندگان مورد تهاجم نیروی قهریه پلیس دولتی و نیروی شبه نظامی حقوق بگیر دولت واقع شده و دستگیر و زندانی میشوند .

هنوز کارگران ایران از عدم امنیت شغلی رنج برده و بنا به اجبار با امضای قرارداد های سفید خود را در معرض سوءاستفاد کارفرمایان تحت الحمایه دولت اسلامی قرار میدهند.

هنوز کارگاههای زیر ۱۰ نفر از شمول قانون کار متنسني هستند و کارگران این کارگاه ها در شرایط برده گی بدون هیچگونه پشتوانه حقوقی از کلیه خدمات ناچیز مشروحه در قوانین کار رنج میبرند.

باوجود افزایش قیمت نفت و درآمد سرشار دولت اسلامی ایران کارگران ایران بعلت کمی حقوق زیر خط فقر بسر میبرند. هنوز حوادث کار در محیط های کار روزانه جان کارگران زیادی را گرفته ومسولین حکومت اسلامی هیچگونه تدبیری برای جلوگیری یا کم نمودن آن انجام نمیدهند. لازم به یادآوری است که طبق آمار منتشره دولتی در سال ۱۳۸۴(۲۰۰۵) ۴۰۱۸ مورد حوادث کار داشتیم واین رقم درشش ماهه اول سال ۱۳۸۵(۲۰۰۶) به دوبرابر افزایش یافته ومتاسفانه در شش ماهه اول سال گذشته ۱۳۸۶(۲۰۰۷) ۱۱ هزار و ۶۳۴ حادثه اتفاق افتاده این درحالیست که اکثر کارگران حادثه دیده از شمول قانون کار خارج هستند واکثر شکایات خانواده آنان بی نتیجه می ماند.

کارگران زن در ایران وضعیتی بمراتب اسفبار تر از مردان دارند قوانین مرد سالارانه ایران از طرفی و بیکاری و بی برنامهگی دولت های ضد مردمی همه دست بدست هم داده تا زنان بعنوان کارگر از کمترین حقوق انسانی ومعیشتی برخوردار باشند. آمار ها نتایج تکانده هی از وضعیت زنان نشان میدهد. زنانی که شانش آورده ودر محیط های شناخته شده صنعتی مشغول بکارند از حقوقی تا حد ۵۰٪ کمتر از مردان برخوردارند حال زنانی که در مزارع یا کارگاه های کوچک و کارهای خدماتی مشغول بکارند در حد برده گی مورد استثمار قرار میگیرند.

کار کودکان زیر ۱۸ سال در ایران بشکل رسمی وجود دارد وطبق آمار های مطبوعات دولتی ۷۰۰ هزار کودک در کارگاهها و دستفروشی در خیابان ها مشغول بکار هستند واین در حالیست که آمارهای غیر دولتی حکایت از ۱۷۰۰۰۰۰۰ هزار کودک کار دارد.

ما همچنان که در سالهای گذشته طی نامه های مختلف این موارد را بشما اطلاع داده ایم از شما در خواست مجدد داریم که ضمن اخراج جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار بعنوان یکی از بزرگترین پایمال کننده حقوق کارگران در جهان اقدام نمایید زیرا به اعتقاد ما این رژیم بنا به ماهیت سوداگری ودلالی خود فقط به فکر غارت کشور ایران ونابودی صنایع وکارگاههای تولیدی است. هر هیآتی که بنام نماینده کارگران ایران توسط جمهوری اسلامی اعزام شود فاقد مشروعیت نمایندگی از سوی جامعه کارگری ایران در داخل وخارج از ایران میباشد.

با تشکر از زحمات تا کنونی شما برای تحت فشار قرار دادن رژیم اسلامی ایران، امیدواریم اجلاس امسال نقطه عطفی شود برای تنبیه رژیم وحشی و کارگر ستیز جمهوری اسلامی ایران. توجه شما را به دستگیرهای مسؤلین اتحادیه های کارگری کشور همسایه ما ترکیه توسط دولت اسلامی آن کشور که زنگ خطری برای کارگران منطقه وجهان میباشد جلب مینماییم. دولت ترکیه هم مانند جمهوری اسلامی ایران سرکوب اتحادیه های کارگری را در دستور کار خود قرار داده امید است که در این مورد نیز اقدامات لازم بعمل آوری.

با تشکر

جمعی از کارگران پیشرو تبعیدی- سوییس

اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران - سوییس

////////////////////////////////////

Director-General of the ILO, Juan Somavia,

DCOMM

International Labour Organization

4, Route des Morillons

CH - 1211 Geneva 22

جناب آقای جان سوموا

نود و هفتمین جلسه سالانه سازمان جهانی کار (ILO) International Labour Organization در تاریخ ۲۸، ۰۵، ۲۰۰۸ شروع بکار نموده و در تاریخ ۱۳، ۰۶، ۲۰۰۸ به اتمام خواهد رسید. کارگران ایران همچنان از وجود نمایندگان واقعی خود در این اجلاس بی بهره هستند، حق تشکل مستقل کارگری در ایران همچنان کفر محض محسوب میشود و صحبت از آن جرم محسوب شده و مجازات کیفری بدنبال دارد. بی حقوقی همچنان ادامه دارد حقوق کارگران ماهها به تعویق افتاده و اعتراض کارگران برای دریافت حقوق معوقه خود با سرکوب شدید و زندانی نمودن نمایندگان کارگران همراه میشود. نگاهی به اعتراضات کارگری در شهرهای مختلف ایران از جمله کارگران کشتی سازی ایران صدرا، کارگران پروژهای گاز در عسلویه، کارگران لاستیک سازی البرز، قوه سازی پارس، صنایع نساجی کردستان، صنایع یخچال سازی لرستان و اعتراضات گسترده کارگران نیشکر ۷ تپه / خوزستان و دیگر کارخانجات بیانگر این بی حقوقی است. این در حالیست که شما در نود و ششمین جلسه خود مشخصا در این مورد به جمهوری اسلامی ایران اعتراض نموده و آن رژیم را نسبت به پرداخت به موقع حقوق کارگران موظف نموده بودید.

تشکلات مستقل کارگری که بنا به مقاله نامه های ۸۷ و ۹۸ بدون اجازه از دولت یا حزب خاصی از حقوق اولیه کارگران است در ایران جرم محسوب میشود. منصور اسانلو و محمود صالحی و دهها کارگر زندانی گواه این مدعا میباشند. برگزاری مراسم مستقل (غیر دولتی) روز جهانی کارگر در ایران همچنان جرم محسوب شده و برگزار کنندگان مورد تهاجم نیروی قهریه پلیس دولتی و نیروی شبه نظامی حقوق بگیر دولت واقع شده و دستگیر و زندانی میشوند. کارگران ایران از عدم امنیت شغلی رنج برده و بنا به اجبار با امضای قرارداد های سفید خود را در معرض سوءاستفاد کارفرمایان تحت الحمایه دولت اسلامی قرار میدهند.

کارگاههای زیر ۱۰ نفر از شمول قانون کار متنسی هستند و کارگران این کارگاه ها در شرایط برده گی بدون هیچگونه پشتوانه حقوقی از کلیه خدمات ناچیز مشروحه در قوانین کار رنج میبرند.

با وجود افزایش قیمت نفت و درآمد سرشار دولت اسلامی ایران کارگران ایران بعلت کمی حقوق زیر خط فقر بسر میبرند. حوادث کار در محیط های کار روزانه جان کارگران زیادی را گرفته و مسولین حکومت اسلامی هیچگونه تدبیری برای جلوگیری یا کم نمودن آن انجام نمیدهند. لازم به یادآوری است که طبق آمار منتشره دولتی در سال ۱۳۸۴ (۲۰۰۵) ۴۰۱۸ مورد حوادث کار داشتیم و این رقم در شش ماهه اول سال ۱۳۸۵ (۲۰۰۶) به دو برابر افزایش یافته و متاسفانه در شش ماهه اول سال گذشته ۱۳۸۶ (۲۰۰۷) ۱۱ هزار و ۶۳۴ حادثه اتفاق افتاده این در حالیست که اکثر کارگران حادثه دیده از شمول قانون کار خارج هستند و اکثر شکایات خانواده آنان بی نتیجه می ماند.

کارگران زن در ایران وضعیتی بمراتب اسفبار تر از مردان دارند قوانین مرد سالارانه ایران از طرفی و بیکاری و بی برنامه‌گی دولت های ضد مردمی همه دست بدست هم داده تا زنان بعنوان کارگر از کمترین حقوق انسانی و معیشتی برخوردار باشند. آمار ها نتایج تکانده هی از وضعیت زنان نشان میدهد. زنانی که شانس آورده و در محیط های شناخته شده صنعتی مشغول بکارند از حقوقی تا حد ۵۰٪ کمتر از مردان برخوردارند حال زنانی که در مزارع یا کارگاه های کوچک و کارهای خدماتی مشغول بکارند در حد برده گی مورد استثمار قرار میگیرند.

کار کودکان زی ۱۸ سال در ایران بشکل رسمی وجود دارد و طبق آمارهای مطبوعات دولتی ۷۰۰ هزار کودک در کارگاهها و دستفروشی در خیابانها مشغول بکار هستند و این درحالیست که آمارهای غیردولتی حکایت از ۱۷۰۰۰۰۰۰ هزار کودک کار دارد.

ما همچنان که در سالهای گذشته طی نامه های مختلف این موارد را بشما اطلاع داده ایم از شما در خواست مجدد داریم که ضمن اخراج جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار بعنوان یکی از بزرگترین پایمال کننده حقوق کارگران در جهان اقدام نمایید زیرا به اعتقاد ما این رژیم بنا به ماهیت سوداگری و دلالی خود فقط به فکر غارت کشور ایران و نابودی صنایع و کارگاههای تولیدی است. هر هیأتی که بنام نماینده کارگران ایران توسط جمهوری اسلامی اعزام شود فاقد مشروعیت نمایندگی از سوی جامعه کارگری در داخل و خارج از ایران میباشد.

با تشکر از زحمات تا کنونی شما برای تحت فشار قرار دادن رژیم اسلامی ایران، امیدواریم اجلاس امسال نقطه عطفی شود برای تنبیه رژیم وحشی و کارگر ستیز جمهوری اسلامی ایران.

با تشکر

جمعی از کارگران پیشرو تبعیدی - سوییس

اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران - سوییس